Ποιο είναι το πρόβλημά μας (Κωνσταντίνος Γανωτής)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 31 Ιανουαρίου, 2017

Όποιο κανάλι σχεδόν κι αν ανοίξεις της τηλεόρασης εδώ και καιρό, θα δεις κάποιους ευφραδείς αναλυτές, πολιτικούς ή δημοσιογράφους να μας εξηγούν πώς φτάσαμε στην κρίση, ποιοι φταίνε και πώς θα βγούμε απ' αυτή. Και η κρίση είναι πάντα αποκλειστικά οικονομική, κρίση εισοδήματος.

Εγώ πάντως όποιον κι αν ακούσω, εκείνη την ώρα μου φαίνεται πως έχει πολύ δίκιο. Επειδή ο καθένας κατηγορεί κάποιον ή κάποιους άλλους, στο τέλος βρίσκονται όλοι οι πολιτικοί ένοχοι. Και η δικαιοσύνη μαζί με τη λογική μας πείθουν ότι βρισκόμαστε στα χέρια διαφόρων συμμοριών, που μας κοροϊδεύουν και μας ζημιώνουν όλες, η μία από δω κι η άλλη από 'κει.

Εγώ βλέπω το διάβολο να χορεύει ευχαριστημένος που οι άνθρωποι φαίνονται να έχουν πρόβλημα, το οικονομικό. Τα άλλα τους προβλήματα ανύπαρκτα ή ασήμαντα. Έτσι εξασφαλίζουν αθωότητα με τη λήθη.

Η κακία και η αλαζονεία με την οποία βλέπουν ο ένας ομιλητής-πολιτικός τον άλλον, το αγεφύρωτο χάσμα σκέψης και πράξης ανάμεσά τους ταιριάζει τόσο πολύ με το χάσμα που χωρίζει τα αντρόγυνα, τους γονείς με τα παιδιά, τις αθλητικές ομάδες, τις επαγγελματικές τάξεις κ.ο.κ.

Ζούμε σ' έναν κόσμο **διχασμένον**, πολυδιχασμένον σε βαθμό αλληλοφαγώματος. Άρα **πόσο θα μας ωφελήσει να ξεπεράσουμε την κρίση; Μήπως όλ' αυτά τα κουσούρια μας δεν θα μεγαλώσουν, αν αποκτήσουμε μεγαλύτερα εισοδήματα;** Αν ένα ζευγάρι λ.χ. ζουν με τον μοντέρνο τρόπο συζυγίας σαν μια σύμβαση περιορισμένης σχέσης, σε τίποτα δεν θα τους ωφελήσει, αλλά **θα οπλίσει την αλαζονεία τους και τα μέσα για να γίνει μεγαλύτερη**.

Η ευημερία μας μας ελευθερώνει την ορμή να παραδοθούμε στα πάθη μας . Λογαριάζω πόσο μέρος του εισοδήματος κατευθύνεται στην άσκοπη πολυτέλεια, στον τζόγο, στην πορνεία (600 πορνεία μόνο μέσα στην Αττική), στις εκτρώσεις, στα στοιχήματα, στα ναρκωτικά και πολλά άλλα.

Να λοιπόν που δεν θα ευτυχήσουμε, αν ξεπεράσουμε την κρίση. Τι προκοπή θα φέρουν στον κόσμο οι βουλευτές, που ορκίστηκαν σήμερα (17-5-12), που πολλοί απ'

αυτούς δεν σήκωσαν το χέρι τους στην ορκωμοσία, κάποιος δεν ασπάστηκε το χέρι του Αρχιεπισκόπου, ούτε κανείς σταυροκοπήθηκε; Είδαμε και στην ορκωμοσία των υπουργών μόνο δυο-τρεις να βάζουν το χέρι στο Ευαγγέλιο. Οι ίδιοι θα είναι και σ' ένα μήνα και πάλι να κάνουν τα ίδια.

Μια άθεη στην πλειοψηφία της πολιτική ηγεσία πού θα οδηγήσει τη χώρα; Μη δύνανται τυφλοί οδηγείν τυφλούς;

Η αφασία που κυριαρχεί στον κόσμο θυμίζει πολύ την αφασία των παραμονών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Η αστική ευημερία ήταν το ζητούμενο. Ένας πολιτικός Μεσσιανισμός κυριαρχούσε στις καρδιές των ανθρώπων μόλις πήγαιναν να ξεπεράσουν την προηγούμενη παγκόσμια κρίση του '30. Ο Μεσσίας ήταν και τότε η Γερμανία. Ο ναζισμός προβλήθηκε ως έντονος πατριωτισμός. Οι άνθρωποι αρέσκονταν να μισούνε, και για να ικανοποιήσουν τη δίψα του μίσους, εξόντωναν οι ναζήδες τους Εβραίους, οι φασίστες τους δημοκρατικούς, οι Καθολικοί τους Ορθόδοξους (στη Σερβία), οι Μπολσεβίκοι τους Μενσεβίκους και τελειωμό δεν είχαν τα δάκρυα και το αίμα.

Οι πολιτικές θεωρίες εφευρέθηκαν, για να δικαιολογήσουν το μίσος. Το μίσος φυτρώνει μόνο του απ' το δαιμονισμό των ανθρώπων που έπαψαν να φοβούνται το Θεό.

Τώρα **οι οικογένειες και τα σχολεία σκοτώνουν το Θεό στις ψυχές των παιδιών**. Τα παιδιά μεγαλώνοντας δαιμονίζονται. Καμιά ευχαρίστηση δεν τ' αναπαύει και είναι τα περισσότερα άρρωστα. Και κάποια ώρα, επειδή δεν ξέρουν και να κλάψουν, γίνονται τιμωροί των γονιών τους και της κοινωνίας ολόκληρης.

Ο Χριστός μας προειδοποιούσε ότι «*δια την αμαρτίαν των πολλών ερημώσει πάσαν την γην ανομία*». Η ανασφάλεια που μας έχει κυριεύσει όλους στα τελευταία χρόνια είναι η ανομία· στην ανομία καταλήγει η αμετανόητη αμαρτία.

Λοιπόν **όποια πολιτική ή οικονομική κατάσταση κι αν προκύψει απ' αυτή την αγωνία του κόσμου, δεν πρόκειται ν' αγγίξει τα πραγματικά στοιχεία της ευτυχίας μας.**

Μόνο η μετάνοια διορθώνει και σώζει τα ανθρώπινα.

(Πηγή ηλ.κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)